

Otrdiena ● 2020. gada 6. oktobris

CENA tirdzniecībā 0,75 EUR

Ķer pārkāpējus

9.

Atklāj Lāča dārzu. Lentu svinīgi pārgriezta novada vadītājs Aigars Pušpurs un SIA "Asko AS" pārstāve Svetlana Udalova.

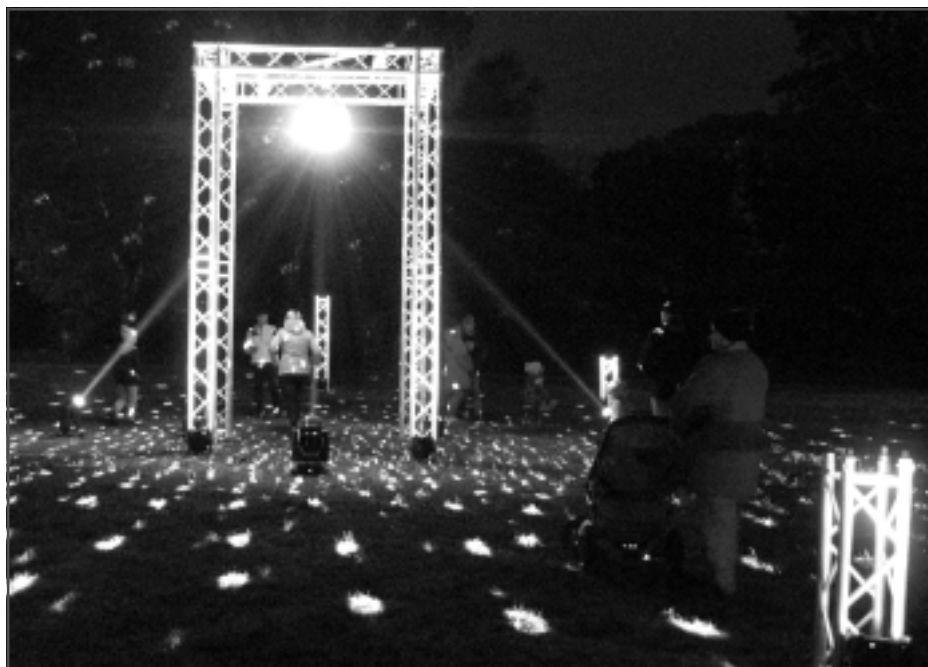

Priecē ar dziesmām. Grupas "Radio Trio" meitenes koncertu iesāka ar dziesmu "Viņi dejoja vienu vasaru".

Burvīgi uguns kupoli. Pasākuma apmeklētājus iepriecināja ne tikai lāpas ceļā uz Lāča dārza saliņu, kas tagad ir izgaismota, bet arī fascinējošas uguns bumbas.

Edgars Gabranovs

Gaismu spēles. Balvenieši un klātesošie izbaudīja ne tikai uguns burvību, bet arī gaismu spēles.

Piektdiena balveniešiem un pilsētas visiem paliks atmiņās ar Lāča dārza atklāšanas pasākumu "Vakara pastaiga citā gaismā". Tiesa, dienas laikā, kā pastāstīja projekta autore Arnita Gaiduka, neizpalika info tūre tuvāku un tālāku novadu tūrisma speciālistiem par projekta vēsturisko pamatojumu.

Vērtējot dienas un vakara pasākumu, A.Gaiduka novēl visiem raudzīties pozitīvi uz pārmaiņām Lāča dārzā: "Tas ir sākums. Reizēm mēs skeptiski raugāties uz notikumiem un meklējam negatīvās lietas - kā nav, neredzot, kas ir. Šobrīd pašvaldība ir daudz izdarījusi Lāča dārza pārvērtības procesā. Jāatzīst, ka bija paredzēts uzstādīt arī soliņus, bet dažādu iemeslu dēļ šie darbi iekavējās." Arī Balvu novada domes priekšsēdētājs Aigars Pušpurs apliecināja, ka soliņi būs, turklāt par Lāča dārzu netiks aizmirsts: "Turpināsim to pilnveidot un papildināt.

Nākamajā
radugumā

- **Vientuļu mūitai – 30**
Kā sokas mūitniekiem?
- **Gan laimē, gan uzvaru gūst**
sūrā darbā
Par mūspuses veiksmīniekiem

Izsludina konkursu

Balvu novada pašvaldība izsludinājusi konkursu "Balvu novada gada balva uzņēmējdarbībā 2020", kura mērķis ir apzināt un godināt Balvu novada uzņēmējus, kuri aktīvi un godprātīgi darbojas savā nozarē, sekmējot uzņēmējdarbības vides attīstību novadā, kā arī veicināt Balvu novada uzņēmēju atpazīstamību, popularizējot labas uzņēmējdarbības prakses piemērus Balvu novadā, un stiprināt lokālpatriotismu. Konkursā noteiktas deviņas nominācijas: "Gada lauksaimnieks", "Novada tēla popularizētājs", "Gada jaunais uzņēmējs", "Gada pakalpojumu sniedzējs", "Gada tirgotājs", "Gada sadarbības partneris", "Gada mājražotājs/amatnieks", "Gada ģimenes uzņēmums" un "Gada darba devējs". Pieteikuma anketas iesniedzamas līdz 15.oktobrim.

Īsziņas

Lauku labumu tirdziņš Balvos

10.oktobrī Balvos, laukumā pie kultūras nama, notiks tradicionālais lauku labumu tirdziņš, kurā varēs iegādāties dažādus lauku labumus un mājražotāju gardumus, sezonas augļus un dārzeņus, stādus un amatniecības izstrādājumus no zemniekiem, mājražotājiem un amatu meistariem.

Obligāti jālieto sejas maskas

Latvijā saslimstība ar Covid-19 ir strauji pieaugusi, tāpēc valdība 5.oktobrī lēma, ka no trešdienas, 7.oktobra, braucot sabiedriskajā transportā visā Latvijā, būs jālieto sejas maskas. Līdz šim šāda prasība bija divās pašvaldībās – Kuldīgā un Daugavpilī.

Vārds žurnālistam

Ingrīda Zinkovska

Oktobris sākas ar lapu salūtu, - vējā rautām un gaisā virmojošām krāsainām koku lapām, ko rudens sūta ne vien tiem, kas dzimuši šajā laikā, bet svin arī citus svētkus, kurus godina profesijas svētkos vai sabiedrībai atgādina par viņu esamību, pievēršot uzmanību problēmām, kas saistītas ar šo dienu. Oktobra sākumā svin Skolotāju dienu, atzīmē Senioru dienu, Smaida dienu, Dzīvnieku aizsardzības dienu, var būt arī vēl kādu dienu, ko, iespējams, pat nezina. Dzīvnieku aizsardzības dienā gan sabiedrības, gan indivīda uzmanība tiek vērsta dzīvnieku aizsardzības problēmām, atstātiem, kļaidošiem dzīvniekiem. Daļa mūsu sabiedrības ir ļoti jūtīga, ja runa ir par kaķiem, kuri nespēj nokāpt no koka, izsalkuši ņaud un prasa pēc ēdiena mājas kāpņu telpā, jo pašiem arī mājās ir kāds pūkainītis, milulītis, iespējams, pirktis par dārgu naudu. Lai gan arī viņa liktenis nav paredzams. Taču ne tik jūtīga un līdzjūtīga mūsu sabiedrība ir pret senioriem. Ik pa laikam pašvaldību ziņas vesti par kādas personas ievietošanu ilgstošās sociālās aprūpes iestādēs. Kāds cilvēks atstāj savas mājas, jo viņš nav ņaudošs kaķēns kāpņu telpā, varbūt kādam ir pat tuvinieks, radnieks. Bet nerunāsim par tik liktenīgām lietām. Izstāstīšu divus piemērus no ikdienišķās dzīves. Nesen sarunājos ar skolas laiku paziņu. Viņa stāstīja, ka bijusi sēņot. Pašiem sēņiem esot gana, bet jāaiznes kaimiņu tantītei, kura nu nespēj aiziet uz mežu, bet visu mūžu bijusi čakla sēņotāja. Atceros arī bērnības kaimiņu, kurš līdzīgi rīkojās Ligo svētkos, nesot sev mājās meijas, atnesa arī slimajai kaimiņiņei, kura nespēja aiziet līdz bērzu birtalai.

Latvijā

Francijas prezidents Latvijā. Latvijā viesojās Francijas prezidents Emanuels Makrons ar kundzi. Francijas līdera vizīte Latvijā bija konkrēts virsmērķis, - pirms Briselē notiekošās ES līderu tikšanās viņa viena otrai sekojošās divu dienu vizītes Lietuvā un Latvijā nostiprināja atbalstu saviem centieniem veidot ES kopēju politiku attiecībās ar Krieviju un Turciju. Attiecīgi Baltijā viņa mērķis bija šķīdināt neizpratni un pretestību viņa plānam veidot stratēģisku dialogu ar mūsu austrumu kaimiņu. Viņš uzsvēra, ka šis dialogs nekādā gadījumā nekompromitēs mūsu drošību un nekaitēs vēsturei. Prezidents norādīja, ka Francijai var uzticēties. Ar Latvijas valsts augstākajam amatpersonam prezidents pārrunāja arī abu pušu savstarpējās attiecības.

Pārtikas ražotāji aicina izvēlēties vietējos produktus. Oktobrī sākas kampaņa "Meklē karotīti!", ko organizē Latvijas Pārtikas uzņēmumu federācija sadarbībā ar Zemkopības ministriju un pārtikas veikalu tīkliem. Jau vairākus gadus Zemkopības ministrija kopā ar Pārtikas uzņēmumu federāciju uzsver to, cik svarīgi ikdienas uzturā lietot kvalitatīvus vietējos produktus, cik būtiski būt patriotiem, tas arī veicina vietējās ekonomikas attīstību. Covid-19 pandēmijas apstākļos Latvijas ražotājiem īpaši svarīgs vietējo patērētāju atbalsts, izvēloties Latvijā ražotu pārtikas produkciju. Ar karotītēm marķētie pārtikas produkti ir ražoti tepat Latvijā un to kvalitāte tiek regulāri uzraudzīta, lai atbilstu visaugstākajiem standartiem.

Vērsies tiesā ar prasību pret bankas vadību. PNB bankas administrators vērsies tiesā ar 32 miljonu eiro prasību pret bijušo bankas valdi un padomi par bankas nodarījumiem zaudējumiem. Administrators lūdz piedzīt zaudējumus, kas kredītiestādei nodarīti īsi pirms tās darbības apturēšanas. Starp atbildētājiem ir bankas īpašnieks un padomes priekšsēdētājs Grigorijs Guseļņikovs, viņa vietnieks, bijušais Dānijas premjerministrs un NATO ģenerālsēkretārs Anders Rasmusens, bijušais Vācijas ārējās izlūkošanas dienesta priekšnieks Augusts Hannigs.

Plašāka kļuvusi Zoodārza saime. Iestājoties rudēnim, plašāka kļuvusi Rīga Zoodārza saime, - te iradušies trīs jaunu, līdz šim neekspozētu dzīvnieku sugu pārstāvji: Grevi zebas, Garneta galago un Ķīnas mundžaks (līdz šim šo sugu dzīvnieki pie mums pastāvīgi nav bijuši apskatei), kā arī Amūras tīģeru pāris.

(Ziņas no portāliem www.tvnet.lv, www.delfi.lv)

Vislatvijas skaļās lasīšanas fināls Rīgā

Izrāda cieņu bērnu izvēlei

26.septembrī Latvijas Nacionālās bibliotēkas Ziedoņa zālē notika Vislatvijas skaļās lasīšanas sacensību nacionālais fināls, kurā piedalījās 30 labākie no labākajiem reģionu konkursu uzvarētājiem.

Balvu Centrālās bibliotēkas vecākā bibliotekāre darbā ar bērniem Ligita Pušpura, kura ir arī Reģionālā konkursa kuratore Balvos, stāsta, ka galvenais sacensību kritērijs bijis izrādīt cieņu bērnu izvēlei, veicināt lasītpraksi un pozitīvas emocijas. Atbildot uz jautājumu, kādi ir ieguvumi, Ligita atgādina Latvijas Nacionālās bibliotēkas Bērnu literatūras centra vadītājas Silvijas Tretjakovas teikto, kura citēja slaveno britu rakstnieku Nilu Geimenu: "Vienkāršākais veids, kā izaudzināt izglītotus bērnus, ir iemācīt viņiem lasīt un atklāt, ka lasīšana ir patīkama izklaide. Vienkārši atrodi

grāmatas, kas viņiem patīk, dodiet pieeju šīm grāmatām un ļaujiet tās izlasīt."

Balvu reģionu godam pārstāvēja Balvu reģiona skaļās lasīšanas fināliste, Tilžas vidusskolas 6. klases skolniece Amanda Avotiņa. Viņa uzstājās ar Timo Parvelas grāmatas "Muris un Vufs" lasījumu. Amanda ne tikai lasa, bet arī aktīvi iesaistās jaunsargu nodarbībās, patīk dažādas sporta aktivitātes. Brīvajā laikā patīk braukt ar velosipēdu un zīmēt dzīvniekus. Tā kā šogad finālā dalībnieku skaits bija ļoti ierobežots, Amandu atbalstīt un iedrošināt līdzī devās viņas lielie palīgi - Tilžas pagasta bibliotekāre Ilze Pugača un skolotāja Mareta Timoškāne.

Uzstājās Amanda Avotiņa. Viņa bija izvēlējusies Timo Parvelas grāmatas "Muris un Vufs" lasījumu.

Uzvar konkursā

Rekovā – Latvijas labākie pavāri

Irēna Tušinska

2.oktobrī Rekovas vidusskolas pavāres MAIJA PRIEDES LAIPA un ANITA BUKŠA pēc piedalīšanās publiskā sektora pavāru komandu sacensību finālā "Mana novada garša 2020", kurā pārstāvēja Latgali, mājās pārveda galveno balvu, apsteidzot Vidzemes, Zemgales un Kurzemes pavāru komandas.

Par konkursa dalībnieku varēja kļūt ikviens kvalificēts pavārs, kurš strādājis publiskā sektora ēdināšanas uzņēmumā vismaz pēdējos divus gadus. Katrai komandai sešas nedēļas pirms sacensībām pievienojās pieredzējis meistarpavārs, kļūstot par komandas mentoru. Mentors drīkstēja palīdzēt ar receptu izstrādi, sagatavošanu konkursam, ēdienkaršu un receptu tulkošanu angļu valodā. Konkurss finālā iekļuva pa vienai komandai no četriem Latvijas novadiem. Atbilstoši mājas uzdevuma nosacījumiem, pavārem kopā ar mentoru bija jāizstrādā, jānoformē un jāiesūta trīs ēdienu – putras, pamatēdiena un saldā ēdiena - receptes sešdesmit personām, ko, nosakot finalistus, izvērtēja kompetenta žūrija.

2.oktobrī konkursa finālā atpūtas kompleksā "Hanzas perons" skatītāju un žūrijas priekšā katrai komandai divu stundu laikā bija jāpagatavo izvēlētie trīs ēdieni, izmantojot tikai Latvijā audzētus produktus, ko nodrošināja "Novadu garšas" partneri. Tehniskā žūrija vērtēja konkursantu darbu no produktu saņemšanas līdz virtuves mazgāšanai pēc konkursa. Žūrijā piedalījās pieci kvalificēti starptautiski atzīti šefpavāri no Somijas, Igaunijas, Lietuvas un Latvijas.

Latgali šajās sacensībās pārstāvēja Viļakas novada Rekovas vidusskolas pavāres Maija Priedeslaipa un Anita Bukša. M.Priedeslaipa atklāj, ka pieteicās konkursam, novada domes priekšsēdētāja Sergeja Maksimova mudināta, un sagatavošanās izvērtās par diezgan darbietilpīgu procesu, ņemot vērā, ka bija sācies pārmaiņām bagāts mācību gads. Arī sākotnēji iedalītais mentors, restorāna "Ferma" šefpavārs Māris Astihs, iespējams, savas aizņemības dēļ izrādījās diezgan neatsaucīgs. Tāpēc ēdienkartes sagatavošana pilnībā gūlās uz šķilbēniešu pleciem. Toties daudz palīdzēja Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centra (LLKC) Balvu biroja pārstāve Nora Boka, bet pirms konkursa fināla iepriekšējā mentora vietā stājās citi, daudz atsaucīgāki palīgi - Viesturs Lasmanis un Vilnis Laučiņš. "Viņi izrādījās ļoti jauki cilvēki, kuri mums tiešām no sirds palīdzēja," priecājas šķilbēnietes.

M.Priedeslaipa atklāj, ka, atšķirībā no citu novadu pavārem, kuras pievērsās tradicionālākām receptēm, konkursa pirmajam ēdienam viņas izvēlējās saldo putru no auzu pārslām un avenēm. Pamatēdienā šķilbēnietes gatavoja vāriņus apceptus kartupeļus, karamelizētus burkānus, kāpostu salātus ar ķiršu tomātiem un vistas gaļas bumbiņas ar burkāniem, kā arī vistas krūtiņas cepeti. Savukārt saldaļā Latgales pārstāves uzbūra gardu kabaču biezeni ar smiltsērķšķiem, gaisīgu krēmu no

Uzvarētāju godā. Rekovas vidusskolas pavāres bija nedaudz pārsteigtas, tomēr priecīgas, ka nepievīla savus atbalstītājus. "Nebraucām ar domu uzvarēt, bet piedalīties. Vienīgi negribējās palikt gluži pēdējām," pastāstīja M.Priedeslaipa. Balvā uzvarētājas saņēma ceļojošo katlu, vēl vienu katliņu, kas paliks viņu īpašumā, priekšautu ar sacensību simboliku un pārtikas pakas.

Lazdonas mājas siera ar saldo krējumu, kas papildināts ar blendētām dzērvenēm.

Pat ar vairāk nekā 20 gadu pieredzi šajā darbā izcīnīt uzvaru nebija viegli. Lai gan iepriekšējā dienā pavāres izmantoja iespēju sagatavoties, katli, pannas un citi cepšanai un vārīšanai nepieciešamie trauki bija jāved līdzī no Šķilbēniem. Turklāt pavāres nebrīdināja, ka būs jāstrādā uz indukcijas plītiem, kurām neder parastās pannas un katli. "Labi, ka izpalīdzēja citas komandas, kurām bija šie trauki. Mazliet nācās pamainīt arī saldā ēdiena recepti. Bet izklūvām no situācijas," atceras pavāres. Protams, arī strādāt publikas priekšā nebija viegli. "Es gan uz skatītājiem neskatījos. Nezina pat, ko gatavoja citas komandas, jo domāju tikai par savu darbu," apgalvo M.Priedeslaipa.

Rekovas vidusskolas pavāres ir pateicīgas visiem atbalstītājiem un līdzjutējiem, kuri turēja ikškus par viņām, bet īpaši Norai Bokai, kura apbalvošanas ceremonijā pat nobirdināja kādu asaru. Patīkamus brīžus sagādāja arī žūrijas dalībnieku izteiktie komplimenti. Savukārt, atgriezušās no konkursa, Rekovas pavāres steidza pabeigt mājās iekavētos darbus, lai jau pirmdien atsāktu darbu skolas ēdnīcā.

Vai jaunajiem vecākiem jāstartē politikā?

Viedokļi

Tiesības iesaistīties politikā ir visiem

MAIRITA LŪSE, bijusi lazdukalniete, Rīgas domes deputāte

Demokrātija jebkuram, neatkarīgi no ģimenes stāvokļa, dod tiesības iesaistīties politikā. Un, ja to dara jaunie vecāki, tas man šķiet absolūti normāli. Tiesa gan, es nezinu, vai šādu jautājumu uzdotu arī vīrietim. Reizēm nepamet sajūta, - ja kaut ko dara tētis, tad tas ir apsveicami - re, kā! Bet, ja mamma, no dažiem cilvēkiem var sākties jautājumi un pārmetumi. Par to, ka tā notiek, nesen pārliecinājos arī pati. Uz trīs stundām iegāju Rīgas domes sežu zālē. Man

nebija ne jārunā, ne jābalso, tikai jāklausās, turklāt mēs vēl nebijām oficiāli sākuši darbu. Paņēmu līdzi savu astoņus mēnešus mazo meitu. Bija pat izdomāts plāns B: ja meita raudās, iziešu ārā. Mani ar bērnu nofotografēja un, neko sliktu nedomājot, ielika bildi internetā. Vēlāk no komentētājiem uzzināju, ka Rīgas domē vēlos ierīkot dzemdību nodaļu un atcelt bērnu kopšanas atvaļinājumu. Tā noteikti nav. Uzskatu, ka bērnu uz darbu līdzi var ņemt, lai gan tai nevajadzētu būt normai, ja darbavieta tam nav īpaši pielāgota. Protams, ja zidainis ir nemierīgs un traucē, viņš no darba telpas ir jāved projām. Vai vienmēr darbu un bērnu var viegli apvienot? Nē. Vai tas ir iemesls kritizēt jaunās māmiņas, kuras izvēlas strādāt? Nē.

Patiesībā pozitīvo komentāru bija krietni vairāk nekā negatīvo, jo cilvēki tomēr saprot, ka tas nav nekā jauns. Lielākā daļa vai nu paši gājuši līdzi vecākiem uz darbu, vai arī ņēmuši līdzi savus bērnus. Tā ir tik bieži sastopama pieredze, ka katram bija savs stāsts un ļoti daudzi to uztvēra personīgi. Savukārt negatīvie komentāri lielākoties nāca ne no cilvēkiem, kuri kaut ko pārmeta man, bet no tādiem, kuriem jebkas, ko dara politiķis, ir slikti. Kopumā atbalsts bija liels, un tas parāda vien to, ka patiesībā šī ir diezgan normāla un pieņemama lieta.

Runājot par iešanu politikā ar mazu bērnu, jāņem vērā vēl kāds aspekts. Ir profesijas, kurās

mammām, pusotru gadu paliekot ārpus darba aprites, ir grūti atgriezties. Pa šo laiku daudz kas gājis uz priekšu, savukārt zināšanas būs krietni novecojušas, salīdzinājumā ar citiem kolēģiem. Lai tā nenotiktu, jaunās māmiņas cenšas atgriezties darba tirgū vismaz uz pusslodzi. Taču noteikti nevajadzētu būt tā, ka māmiņa ar mazu bērnu spiesta atgriezties darbā naudas dēļ - ar sāpi un bēdu, ka ļoti gribas būt ar bērnu, bet naudas dēļ tas jādara. Tā nevajadzētu notikt. Drīzāk tam jābūt personiskam vai profesionālam izaicinājumam, kā to uztvēru es. Mani Rīgas domē ievēlēja no saraksta apakšas. Saņēmu uzaicinājumu kandidēt un piekritu, lai parādītu atbalstu sarakstam, jo zināju, ka pašai nebūs laika veidot īpašu kampaņu. Beigās sanāca tā, ka cilvēki mani atbalstīja, un ar piešķirtajiem plusiņiem nonācu augšgalā. Neteikšu, ka tas bija ļoti negaidīti, bet pārsteigums gan. Ja cilvēks kandidē, lai kurā vietā viņš arī nebūtu, jābūt gatavam, ka ievēlēs. Es tam biju gatava.

Mans darbs Rīgas domē nav pilna laika darbs - tas ir pusslodzes darbs, un man ļoti palīdz, ka pāris dienas nedēļā vīrs var strādāt no mājām. Viņš uzskata par pilnīgi normālu lietu palikt vienam pašam ar bērnu. Šādā brīdī otras puses atbalsts un izpratne ir ļoti svarīga. Taču daudz atkarīgs arī no pašas sievietes rakstura un dzīves ritma, kāds tas bija pirms mazuļa piedzimšanas. Vienai ir normāli sēdēt mājās, audzināt bērnu

un cept kūkas - viņai ar to pilnīgi pietiek, sievietei jūtas ļoti laimīga. Citas jau pāris mēnešus pēc bērna piedzimšanas gatavas kāpt pa sienām. Pie tām, šķiet, piederu arī es. Un tas nav ne labi, ne slikti. Vienkārši cilvēki ir dažādi, bet viņi visi ir ļoti vecāki un savus bērnus ļoti mīl.

Mana meita pēc gada ies bērnudārzā. Mans darbs domē beigsies pēc gandrīz pieciem gadiem. Tad gribas pajautāt, cik vecam jābūt bērnam, lai māte varētu iesaistīties politikā? 2? 5? 18 gadus vecam? Ar tik vienkāršu rīcību, pašai negribot, esmu aizsākusi diskusiju, kas acimredzot sen jau bijusi nepieciešama un par kuru katram ir savs viedoklis. Dažiem viedokļiem gan nav nekāda sakara ar mūsdienu realitāti - tie nenāk par labu ne bērniem, ne arī ģimenēm, kas tikai apsver ģimenes pieaugumu. Demogrāfiskās situācijas uzlabošanai vajadzīgi ne tikai pabalsti, bet arī atbalsts, piemēram, bērnudārza rindu samazināšanai. Noteikti vēl kādā isā pasākumā parādīšos ar bērnu, bet neuzskatu, ka tas ir kaut kas ievērojams. Neesmu pirmā sievietē Latvijā, kas paņem bērnu līdzi uz darbu, kā to jau ir parādījušas daudzas sociālajos tīklos publicētās skaistās bildes un atmiņas. Ceru, ka tas, ko domē darišu, lai uzlabotu Rīgas atkritumu apsaimniekošanas sistēmu, samazinātu radīto atkritumu daudzumu, saņemts vismaz desmito daļu no uzmanības, ko esmu saņēmusi, paņemot savu bērnu uz darbu.

Jaunajām māmiņām nevajag apstāties dzīvot

IVETA GARGURNE, klīniskā psiholoģe, psihoterapeite

Cilvēki jūtas un domā dažādi. Dzīvi nevar nodzīvot pareizi vai nepareizi. Cilvēki dzīvi dzīvo. Izvēles ir dažādas, un nepastāv noteikumi, kuri spētu reglamentēt labāku vai sliktāku izvēli. Ja kāds vēlas būt politikā laikā, kad bērns ir

mazs, lai viņš to dara. Pieļauju, ka katrs pats spēj izjust, kad viņš jūtas apmierināts un laimīgs. Nevienam nebūtu jātērē enerģija, lai diskutētu par kāda cita izvēlēm. Kas attiecas uz gadījumu, kad Rīgas domes deputāte internetā publicēja attēlu, kurā redzams, ka viņa atrodas sanāksmju telpā ar bērnu ratiņiem, jāsaprot, ka katrs cilvēks izvēlas savu ceļu. Mazu bērnu mammās arī drīkst izvēlēties savējo. Vienmēr būs darbi, uz kuriem jāņem līdzi bērnu nemaz nebūs iespējams. Mūsu sabiedrība ne pārāk mīl bērnus. Nevaru spriest par konkrētu darbavietu, bet izpratne par to, ka mums jāpieņem jebkurš bērns jebkurā vietā, būtu lieliska un daudzviet palīdzīga. Vai ir iemesls kritizēt jaunās māmiņas, kuras tomēr izvēlas strādāt? Ja ģimenē ir vairāki bērni, var gadīties, ka statuss 'jaunā māmiņa' saglabājas, piemēram, desmit gadus. Sievietei nevajadzētu apstāties dzīvot. Mammai jāturpina mācīties, strādāt. Sieviete tas ir īpaši grūts un noslogots laiks, tāpēc ģimenes un arī sabiedrības atbalsts būtu vietā. Mani bērni ir izauguši, esmu vecmamma. Kamēr auga mūsu meitas, es nekad neesmu beigusi ne strādāt, ne mācīties. Arī mūsu vecākā meita savus dēlus audzina tāpat - visu apvienojot. Mūsu dzimtā tā notiek vairākās paaudzēs. Mūsu gadījumā tas ir iespējams.

Runājot par demogrāfu teikto, ka šogad Latvija sasniegs gadsimta antirekordu jaundzimušo skaita ziņā, neņemot spriest par Latvijas nākotni iedzīvotāju skaita ziņā. Taču fakts, ka mums negribas bērnus, ir skumīgs. Nezinu, kas jādara valsts viriem, lai veicinātu demogrāfiju Latvijā, bet varu runāt par to, kā dzīvi izjūt jauni cilvēki, kuri ir mani klienti. Spēcīga ir pote, kas tiek iedota jauniem cilvēkiem no iepriekšējās paaudzes. Tā ir 'Mācības. Karjera. Nauda'. Tas viss ir padarīts par tik svarīgu, ka tad, kad saku 'Laulība - Ģimene - Bērni', rodas neizpratne un noliegums. Iespējams, esam zaudējuši spēju dzīvot vienkāršu, parastu dzīvi. Mums jābūt spilgtiem un spilgti jādzīvo, jo tikai tā ir pareizi. Nav miera un vienkāršas pašjāvības dzīves plūdim. Ir trauksmaina kustība, kurā bērniem nav kur ienākt.

Vai atbalstītu bezbērnu nodokļa ieviešanu Latvijā? Cilvēki zem vārda 'bezbērnu' var nokļūt dažādu iemeslu pēc. Tādēļ domāju, ka tas nebūtu korekti pret tiem, kuriem nekad nebūs bērnu. Tāpat nebūs ētisku kritēriju, pēc kā to izvērtēt. Kas attiecas uz cilvēkiem, kuri ir jauni un veseli, bet izvēlas nerādīt pēcnācējus, pēc iespējas cenšos neizteikt savu personīgo viedokli, jo tas vienmēr var aizskart kādu sabiedrības daļu. Tajā pašā

laikā diskusijas un sarunas vienmēr nāk tikai par labu un, iespējams, izklidina kādu no pieņēmumiem par to, kā jābūt. Domāju, ka paaudzei, kura šobrīd audzina mazbērnus vai grasās to darīt, derētu atcerēties, ka vispirms nākamo paaudzi stiprinām ģimenes veidošanai. Tas ir labākais mantojums, ko varam nodot. Manam vecākajam mazdēlam ir astoņi gadi un viņš saka: "Es jau zinu - man jāzaug par labu vīru un tēti!" Un es pilnībā ticu, ka viņa griba ir tik pietiekama, ka viņš spēš labumu pieņemt arī sabiedrībai, darot to darbu, ko reiz izvēlēšies. Bērniem jāmacās parasta dzīve un parasts darbs. Visu pārējo viņi, ja vēlēšies, noteikti sasniegs.

Ir laiks, kad bērni pārnēs mājās medaļas sportā, atzinības rakstus par teicamām sekmēm, pateicības, sertifikātus un apliecinājumus. Dažkārt tas ieņem kādu svarīgu vietu mūsu mājoklī ar domu: "Lai visi redz!" Tas ir pamatoti. Tomēr, ja jūsu sienu rotās bērnu un mazbērnu fotogrāfijas, tad tas būs dzīves lielākais sasniegums. Lai jums visiem daudz bērnu un mazbērnu, un lai vienmēr viņi goda vietā!

Sagatavoja S.Karavoičika, A.Ločmelis

Re, kā!

Aptaujas rezultāti "Vaduguns" mājas lapā www.vaduguns.lv

Vai jaunajiem vecākiem jāstartē politikā?

mazulī politikai netraucē - 20%

kad tad, ja ne tagad - 13.3%

tā ir bezatbildīga rīcība - 6.7%

jāmāk noteikt prioritātes - 60%

ne mana sēta, ne mana druva - 0%

Vadugunieši iepazīst tuvākās muižas un pils

Dzivojam laikā, kad uz tālām zemēm visiem zināmu iemeslu dēļ nevar aizbraukt, tāpēc šogad cilvēki arvien ceļo pa Latviju. Daudzi atzinuši, ka šādos braucienos iepazīs tik skaistas vietas, kurām citreiz pabrauktu garām. Arī mēs, Ziemeļlatgales laikraksta "Vaduguns" kolektīvs, nolēmām aizvadīto piektdienu veltīt tuvāko muižu un piļu iepazīšanai. Divas rīta stundas pavadījām Rankas muižā, tad devāmies uz noslēpumaino, meža zvēru apsargāto "Bergervillu", apbrīnojām Vijciema Ev. Luterisko baznīcu, kuras sienas apšūtas ar zviņņveida koka dēļiņiem, papusdienojām Virešos "Pie Annas", izstaigājām un iepazīnām Gaujienas pili un muižas kompleksu. Dienas ceļojumu noslēdzām Alūksnē, baudot rudenīgās dabas skaistumu ezerā uz plosa "Kaija" un, krēslas stundai sākoties, izgaismoto pilsētu ar strūklaku varavīksnēm.

Alūksnes ezerā uz plosa "Kaija". Ja kādu mūsu pulciņā neatrodāt, tad ziniet, kā jokojot mēdz teikt: "Kādam ir arī jāstrādā!" Redaktors Edgars Gabranovs gatavoja materiālu projektam Preiļos, bet vakarā strādāja Lāča dārza atklāšanā. Arī Maruta Sprudzāne tūlīt būs pie sava rakstāmgalda. Bet mēs, lai varētu iznākt šis numurs, uzrunājām savus lasītājus un meklējām idejas rakstiem brīvdienās. *Vaduguniešu* tradīcija ik rudenī doties kādā izbraucienā arī šogad deva gandarījumu. Ne tikai ar rudenīgi silto laiku, bet arī ar satiktajiem cilvēkiem un viņu stāstiem - pilniem lepnuma par savu vietu, darbu, ko dara ar mīlestību un ticību.

Dod otru dzīvību Vijciema medību pilij. Agneta Kīta stāsta medību pils interesanto vēsturi un atklāj, ka ēku iegādājušies 2017.gadā. Visu šo laiku ģimene, pateicoties projektiem, atjauno un labiekārto nu jau bijušā pārvaldnieka Bergera vārdā nosaukto "Bergervillu". Ēkā iekārtotas četras istabas viesiem - Pūces istaba, Medņa apartamenti, Brieža un Aļņa luksusa numuri, ir āra kubls un top pirts. Īpaši skaisti šeit ir ziemā, kad visapkārt ir balti piesniguši meži. "Bergervillā" baudījām kafiju ar istu mājas kūku.

Iepazīstot Gaujienu. Gaujienas INFO centra vadītāja Sanita Sproģe (pirmajā foto - no labās) iepazīstina ar Gaujienas pili, muižas ēkām, pilsdrupām ar senatnes elpu, parāda, kā pārtop Jāzepa Vītola muzejs "Anniņas" gleznainajā Gaujienas parkā. Īpaši interesanta ir 6 km garā Gaujienas taka, kas ved gar Gaujas krastu. Kāpiens lejā un augšā ir stāvs,- par to pārliecinājās arī Vēsma, Sanita un Skaidrīte.

Gunita Ābola iepazīstina ar ģimenes darbu 17 gadu garumā - Rankas muižu. Iegriežamies Baltajā zālē, kur notiek koncerti, izstaigājam kopto parku ar seniem ozoliem, diķiem, skulptūrām. Iepazīstam antīkos priekšmetus, bibliotēku, apbrīnojām trīs atjaunotās muižas saimniecības ēkas un, kā jau žurnālisti, uzdevuši personīgus jautājumus, cik viegls vai grūts bijis ceļš uz redzēto, dodamies uz vienīgo privāto kapelu Latvijā, kas bagāta ne tikai ar gleznojumiem. "Svētās Mises notiek reizi mēnesī, jo mums ir īsta baznīca ar īstu sakramentu," saka Gunita.

Iepriecina "Kaijas" saimnieks un gids. Balvenieša Jāņa Kļānska (no kreisās) plosa "Kaija" pa Alūksnes ezeru ekskursantus ved jau deviņo sezonu, un šogad bijis apmeklētājiem bagātākais gads. Gids Reinis Riekstiņš ne tikai interesanti stāsta Alūksnes pilsētas vēsturi, bet arī uzdzied un uzspēlē uz akordeona, kas braucienam piedod īpašu šarmu.

Lappusi sagatavoja Z.Logina

Medības

Gaudio kā vilks!

Mednieku biedrības “Šķilbēni” mednieks un kolektīva vadītājs JĀNIS ŠAKINS ir ne vien aizrautīgs, bet arī talantīgs mednieks, - par to ne reizi vien pārliecinājušies viņa kolēģi mednieki. Liels bija arī mans pārsteigums, kad uzzināju, ka Jānis praktizē vilku piegaidošanu, ko Latvijā, manuprāt, pieprot ne pārāk daudz cilvēku, tostarp mednieku.

Kā tas notika?

-Nodarboties ar to uzsāku nesen. Paskatījos, kā citi dara, pamācījos, pamēģināju vilkus uzrunāt viņu valodā, un pelēci atsaucās un atnāca. Pēc kādām desmit gaidošanas minūtēm vilks izlida tirumā, bet tuvāk par 300 metriem nenāca. Šie dzīvnieki vienmēr cenšas ieturēt distanci. Reizēm gadās, ka vilkus izdodas pievilināt tuvāk, vai nu vējš ietekmē, vai vainojams kas cits, ja dzīvnieki aizmirst par piesardzību. Dumjāki ir jaunie vilcēni. Atsaucoties uz gaidošanu, skrien klupdami krizdami. Iespējams, domā, ka vecāki viņiem atnesuši ēdamo.

Piegaidošanu esat apguvis profesionālā līmenī, ja tā var teikt?

-Vēl jau to īsti apguvis neesmu, lai varētu teikt, - kā nogaidojos, tā vilks klāt! Reizēm vilki pat neatsaucas. Zinu, ka pelēci tur ir, bet viņi var arī neatbildēt. Tas atkarīgs no laika apstākļiem un daudz kā cita. Ir tādi laika apstākļi, ka pašam šķiet, - gaidojot skan viss mežs, bet turpat, puskilometra attālumā, tevi nedzird. Tas atkarīgs arī no vilkiem, - vai viņi paēduši un guļ, vai vecie vilki domā, ka viņu teritorijā parādījušies citi vilki, kuri jāpadzen projām. Tā ir sava veida spēle. Ne jau tā, - nu, nāc šurp, vecīt, aprunāsimies!

Vai dzīvnieku balss ierakstus neizmantojat? Tādi taču Latvijā pieejami?

-Ir, bet dzīvnieku pievilināšanai ierakstus izmantot nedrīkst. Klausīties, mācīties drīkst, bet izmantot nedrīkst. *JouTube* ir video pamācības, kā gaudio vecs, kā jauns vilks. Tāpēc arī sāku mācīties, ne jau no savas dullās galvas. Mazajiem vilkiem daudz nevajag. Viņi atsauksies un sāks gaudot, dzirdot pat ātrās palīdzības sirēnu. Ir viens moments, kad jaunajiem vilkiem veidojas balss saites un viņi var atsaukties uz jebkuru ‘u-ū’, ‘i-ī’ skaņu un sākt kaut. Ja mazie sāk gaudot, bet vilcene saprot, ka tas nav vilks, kam viņi atsaucas, māte bucēniem var klupt virsū un sadod pa mīci: “Turiet muti ciet!”

Cik plēsēju Jums izdevies nometīt, kopš esat mednieks?

-Kādi septiņi būs. Pirmo vilku tā arī nometīju, - atsaucās uz manu gaidošanu un iznāca tirumā. Beidzamo nometīju šovasar, drīz vien pēc 15.jūlija, ar kuru atļautas vilku medības Latvijā. “Vaduguns” iepriekš rakstīja, ka mednieks Ritvars Ķerģis veiksmīgi nometīja divus vilkus izcirtumā zem elektrolīnijas, vēl divi aizbēga. Nākamajā dienā aizbraucu uz to pašu vietu, bet vējš bija tāds, ka domāju, ka esmu atbraucis veltīgi, - čabēja visas lapas, viss mežs. Nogaidojos, un pēc laika vilks izlida uz līnijas stigas. Pārējos izdevies nometīt kolektīvajās medībās kopā ar citiem medniekiem, kādu vēl atsevišķi vienam pašam.

Kāda situācija ar vilkiem ir Jūsu medību kolektīva teritorijā?

-Jo gads, jo vairāk vilku parādās. Vai nu Krievija pārpildīta ar vilkiem un viņi nāk šurp pāri robežai, vai Latvijā ir par mazu nometījamo vilku limits. Vakardien zvanīja viens paziņa, viņš braucot pamanījis vilku, kurš mijkrēslī līdis uz

Foto - A. Kirsanovs

Atklāj vilku dabas noslēpumus. Jānis Šakins no Šķilbēnu mednieku kolektīva mežā pavada teju vai 360 dienas, tādēļ viņam nav sveši meža zvēru, tostarp arī vilku dzīves noslēpumi.

Upītes centra pusi. Vai nu uz Andra Slišāna aitām cerēja, vai uz kādu gaļas lopu. Mēģināju viņu izsekot, bet bija jau patumšs. Ceru, ka vismaz patraucēju. Augustā - septembrī vecie vilki sāk vazāt jaunus līdzī, lai mācītu viņus medīt. Kamēr jaunie vilcēni dzīvo midzenī, vecie viņus baro. Ja ar vecajiem vilkiem dzīvo vēl kāds iepriekšējā gada vilks, tad veidojas bars. Vilki ir bara dzīvnieki.

Vai vilcēni dzimst daudz vilcēnu?

-No viena, diviem līdz pat deviņiem, desmit. Tas atkarīgs no vilku mātes vecuma, auglības, barības un citiem faktoriem.

Šķiet, ka pēdējos gados vasarā un rudenī vilku nometī vairāk, nesagaidot sniegu. Kāpēc?

-Tāpēc, ka ļoti daudzi sāk praktizēt vilku piegaidošanu. Vilku nometīšanas limits Latvijā ir tik mazs, ka vilkus nometī, vēl pirms uzkrītis sniegs, kura pēdējos gados arī tikpat kā nav. Manuprāt, vilku Latvijā ir ļoti daudz. Pavasarī satikos ar meža pētniecības institūta “Silava” pētnieku Jāni Ozoliņu, kurš veica pētījumu par meža zvēru blīvumu. Viņš man saka: “Vilku nav!” “Kā tā nav?” es nepiekrītu. Ir vēl vairāk, nekā uzskaitīts. Sevišķi pierobežā. Vienu baru nometī, divi no Krievijas atnāk vietā. Robežsargu videokamerās gan vilki, gan lāči parādās regulāri. Postījumu nav?! Ja būtu astoņdesmitie gadi, kad katrā mājā aitas turēja, postījumu būtu daudz vairāk. Tagad tikai pa kādam sunim aiznes no ķēdes. Toties meža dzīvniekus tie ķer un ēd uz nebēdu. To jau neviens nevar izkontrolēt!

Oktobri Latvijā sākas dzinējmedības. Nav izslēgts, ka mednieku redzeslokā patrāpās arī kāds vilks. Cik liels ir Šķilbēnu mednieku kolektīvs?

-Šķilbēnu mednieku kolektīvā ir 31 biedrs. Šogad mūsu rindas papildināja četri jauni mednieki: Gunita Šakina, Rinalds Logins, Rolands Keišs un Niks Mičs. Divi no viņiem medībās dosies kā dzinēji – Gunita un Rinalds, jo viņi vēl nav pilngadīgi, kaut arī ir nokārtojuši mednieka eksāmenu un ir mednieku apliecības.

Vai baltais alnis, kurš figurēja vairākos masu medijos, vēl dzīvs?

-Dzīvs gan un dzīvo Stompku mežos. Iespējams, alnis atradīs sev dzīvesbiedri, bet balti alnēni viņiem diez vai piedzims. Tas gadās ļoti, ļoti reti.

Aktuāli

Tagad jānofotografē arī vilka zobi...

Latvijā vilku medības sākās 15.jūlijā un ilgs līdz noteiktā nometīšanas apjoma sasniegšanai, bet ne ilgāk kā līdz 2021.gada 31.martam. Šajā medību sezonā atļauts nometīt 280 vilkus. Taču Valsts medību dienests noteicis jaunu kārtību par nometītajiem vilkiem. Proti, nometījot vilku, jānofotografē vilka zobi, ietverot nometīšanas datumu un GPS koordinātes. Pirms nometītā vilka pārvietošanas jāaizpilda akts par dzīvnieka nometīšanu. Nākamās darba dienas laikā medniekam jāziņo par vilka nometīšanu un jānosūta VMD fotoattēls. Mēneša laikā pēc vilka nometīšanas medniekam VMD jānokārto nepieciešamā dokumentācija par vilka iegūvi un vēl citas formalitātes, kas nepieciešamas lielo plēsēju monitoringa datu vākšanai, lai izpētītu vilku populācijas tendences Latvijā.

Re, kā!

Foto - no personīgā arhīva

Zied oktobrī. Briežuciēmā, Zitas Mežales dārzā, uzziēdējusi sudrabsvece. Saimniece zināja stāstīt, ka citugad puķe ziedējusi ap Jāņiem, bet šogad, lūk, oktobrī. Laikam puķei prātiņš sašķobījies! Rozes saimnieces dārzā šogad ziedējušas pat trīs reizes. “Šogad bija sausuma periods, tad uznāca lietūs, turklāt ir silts laiks, bez salnām, tāpēc arī puķes zied,” secina Z.Mežale.

Fakti

Kā veicas medniekiem?

Oktobra pirmajā sestdienā Latvijā sākās dzinējmedības. Pagaidām nav precīzas informācijas, kā kuram medību kolektīvam veicies. Taču zināms, ka svētdien “Balvu MCVU” kolektīvs Kupravas - Liepnas pusē nometījis vienu aļņu govī un buciņu, Baltinavas mednieku kolektīvs “Vientuljie vilki” nometījis alni un divus vilkus, mednieku kolektīvs “Bērzkalne” sestdien nometījis trīs aļņu teļus, vienu aļņu govī, vienu briežu govī, kādam no medniekiem tuvumā izdevies pamanīt pat lāci. Svētdien medniekiem izdevies nometīt vēl vienu lielo meža dzīvnieku. Bērzkalnes mednieku kolektīva vadītājs Jānis Roginskis pastāstīja, ka lācis pamanīts krūmos, kādā no aizaugušas pļavas stūriem. Tas aizlēpatojis garām medniekam aptuveni 20 metru attālumā. Ta teikt, pamājis sveikas un aizskrējis tālāk. Mednieku kolektīvam “Bebrītis” dzinējmedību sezonas atklāšanā paveicies nometīt divus aļņu buļļus. Kolektīva vadītājs Māris Kozlovskis atzīst: “Dzīvnieku mežā daudz, bet katram sava veiksmē, medniekam - sava, dzīvniekiem - sava.”

Foto - R.Ķerģis

Mednieki un medības. Pirms kāda laika, rakstot par mednieku Ritvaru Ķerģi, “Vaduguns” saņēma no viņa vairākus, ar medībām saistītus fotouzņēmumus, arī šo. Mednieks jokoja: “Nemot vērā to, ka daļa sabiedrības medības uztver saasināti jūtīgi un pārdzīvo par nometītajiem dzīvniekiem, kas tiek apēsti, nosūtu foto ar nometītu peli, kuru es neapēdu, bet atdevu mūsu kaķim.”

Lappusi sagatavoja I.Zinkovska

Rugāju novada vidusskolā

Vairums aktivitāšu - svaigā gaisā

Rugāju novada vidusskolā aizvadīts darbīgs septembris. Epidemioloģisko ierobežojumu dēļ vairums aktivitāšu notika ārpus telpām. Pateicoties siltajam un saulainajam rudenim, skolēni guva daudz pozitīvu emociju "ZZ Čempionāta" Rudens klašu dienās, devās ekspedīcijās pa mežu, piedalījās tradicionālajās Tēva dienas orientēšanās sacīkstēs, izgatavoja "dzejas plāksterus", apmeklēja interešu pulciņus un Balvu peldbaseinu.

Spītējot otrajam Covid-19 vilnim, kas uzņem aizvien lielākus apgriezienus, Rugāju skolēniem mācību gada sākums bijis darbīgs. 21.septembrī rugājieši piedalījās Latvijā lielāko skolēnu prāta un sporta spēļu "ZZ Čempionāts" Rudens klašu dienās. Rugāju novada vidusskolas 5., 7. un 8.klašu audzēkņi Priļos pieredzējušu mentoru padarbībā stiprināja savstarpējās saites klašu kolektīvos. Lai iegūtu ceļazīmi uz "ZZ Čempionāts" Rudens klašu dienām, pretendenti izturēja atlasē posmu, kurā piedalījās vairāk nekā 330 klases no visas Latvijas. Rugāju novada vidusskolas direktores vietniece un 8.klašu audzinātāja Ilze Dobrovojska uzsver, ka šis kolektīvu saliedēšanas pasākums bija ļoti pārdomāts un aizraujošs. Sākuši ar orientēšanās sacīkstēm, dienas gaitā skolēni veica četrus diezgan sarežģītus un brīžam pat bīstamus uzdevumus, kuru veiksmīgai izpildei bija nepieciešama visas klases sadarbošanās. Par katru veiksmīgi izpildītu uzdevumu komandas saņēma "ZZ Čempionāta" lādes atslēgas koda ciparu, un, tikai savācot tos visus, noslēgumā varēja atvērt lādi, lai izņemtu tur noglabāto gardo kļiņģeri.

Septembra otrajā pusē jaunāko klašu skolēni devās AS "Latvijas valsts meži" organizētajos mācību pārgājienos. Savukārt orientēšanās pulciņa vadītāja Līga Sprinģe pastāstīja, ka šī sporta veida sezona Rugājos sākās ar tradicionālo Tēva dienas orientēšanās pasākumu, bet 30.septembrī seši pulciņa dalībnieki devās parādīt savas spējas "Latvijas skolu orientēšanās kausā 2020", kas notika Baložos. Kā sezona turpināsies, būs atkarīgs no epidemioloģiskās situācijas, sprieda skolotāja: "Gaidīsim orientēšanās seriāla "Latgale Open 2020" noslēgumu."

Tradicionālajā dzejas mēnesī skolā notika šim literatūras žanram veltīti pasākumi. Skolēni veidoja "dzejas plāksterus", ko vēlāk plānots izstādīt skolas bibliotēkā. Savukārt 1. - 4.klašu audzēkņi septembrī iepazīna lauksaimnieku ikdienu, ciemojoties pie vietējā zemnieka Agra Kalnēja. Septembrī darbu uzsākusi arī jaunievēlētā prezidente Samantas Kukurānes vadītā skolēnu pašpārvalde. Rugāju skolēniem ir iespēja apmeklēt arī 13 interešu pulciņus: divu vecuma grupu tautisko deju kolektīvus, orientēšanās, kokapstrādes un ritenbraukšanas pulciņus, kā arī apgūt uzņēmējdarbības pamatus. Savukārt mazpulcēni darbojas pulciņā "Augsim Latvijai", bet mazie solisti varēja izvēlēties savam vecumam un spējam atbilstošus vokālos kolektīvus - tādi skolā ir seši. Bērniem dota iespēja arī apmeklēt Balvu peldbaseinu.

Foto - no personīgā arhīva

Kolektīvās pankūkas. Viens no interesantākajiem "ZZ Čempionāta" Rudens klašu dienu uzdevumiem 8.klasei bija pankūku cepšana, vispirms kopīgi sarūpējot izejvielas, kas bija paslēptas dažādos kontrolpunktos. Šis uzdevums mācīja skolēniem sadarboties, jo sameklēt miltus, olas un pārējās pankūku sastāvdaļas varēja, tikai uzmanīgi ieklausoties divu klasesbiedru ar rācījas palīdzību izteiktajās norādēs. Kad viss bija atrasts, uz nelielas kempu plītiņas bija jāizcep 12 plānās pankūkas. Šī uzdevuma laikā atklājās slēpti talanti, jo izrādījās, ka Mārcis prot pagatavot pankūkas pat labāk par meitenēm.

Foto - I.Tušinska

Starpbrīdi izklaidējas dziedot. RNV 10.klašu audzēkņi, spītējot pandēmijas aizliegumam kontaktēties ar citiem skolēniem, starpbrīžus pavada dziedot. "Lai *atslēgtu* prātu no mācībām, ja ir attiecīgs garastāvoklis, starpbrīdi ieslēdzam mūziku un dziedam," paskaidroja Endija Garā. Skolēni atklāja, ka viņu repertuārs ir diezgan plašs. Vienas no mīļākajām desmitklasniekiem ir Maijas Andrejevas "Tu un es", Nikolaja Puzikova "Tā kā tu", kā arī citas latviešu estrādes dziesmas. Savukārt, kad prāts nesas uz sportiskākām aktivitātēm, desmitklasnieki starpbrīdi dodas pagalmā, lai uzspēlētu spēles un ieelpotu svaigu gaisu.

Foto - no personīgā arhīva

Galvenais, lai siltas kājas! Tēva dienas orientēšanās sacīkstēs piedalījās gan skolēnu tēvi, gan brāļi, gan mammās. Šajos sportiskajos svētkos dalībnieki varēja doties trasē kopā ar ģimeni vai arī skriet vieni, ja pieredze to ļāva. Lai sacensības būtu aizraujošākas, to organizators Aigars Andersons izvietoja kontrolpunktus visneparastākajās vietās. Savukārt par dalību skrējienā katrs tētis saņēma skolēnu pašpārvaldes sarūpētu dāvanīņu – glieti sarullētu un noformētu zeķu pāri, jo Tēva dienas pasākuma moto bija: "Galvenais, lai siltas kājas!"

Foto - no personīgā arhīva

Dzeja dziedē. Dzejas dienu aktivitātēs skolēni izgatavoja "dzejas plāksterus", vienā pusē uzrakstot dzejoli, bet otrā norādot lietošanas instrukciju, kuros brīžos šīs vārsmas noderēs. Vēlāk šos "dzejas plāksterus" plānots izstādīt skolas bibliotēkā.

Foto - no personīgā arhīva

Mācās atpazīt kokus un dzīvniekus. 29.septembrī Rugāju novada vidusskolas un Rugāju novada Eglaines pamatskolas 1.-4. klašu skolēni devās mācību pārgājienā dabā "Nāc ārā no mācīes mežā!", pieaicinot AS "Latvijas valsts meži" Ziemeļlatgales reģiona Meža apsaimniekošanas plānošanas vadītāju Daini Rudzīti. Viņš skolēniem pastāstīja par mežā sastopamajiem kokiem un augiem, meža lomu cilvēka dzīvē, koku nozīmi ainavā un pareizas meža apsaimniekošanas principiem, nodarbojoties ar mežsaimniecību. Pēc tam skolēni, darbojoties komandās, nostiprināja iegūtās zināšanas izzinošā spēlē. Pārgājienā devās arī ceturtklasniece Sintija Cepurniece. Viens no interesantākajiem uzdevumiem, viņasprāt, bija dzīvnieku pēdu atpazīšana: "Mums bija jāatpazīst aļņa un caunas pēdas. Aļņa pēdas atpazīnām, bet caunas pēdas nē, jo sākumā domājām, ka tas ir *suslīks*." Meitene neslēpa, ka dzīvē caunu nekad nav sastapusi, toties ir redzējusi alni, stirnu, zaķi un lapsu. Sintija uzināja arī, ka, aizsargājot jaunos kociņus no meža zvēru zobiem, uz to galotnītēm liek aitu vilnu, bet no trīs tūkstošiem cirmsā iestādīto koku izdzīvo aptuveni 500.

Foto - no personīgā arhīva

Mājās atgriezās saliedētāki un priecīgāki. Viens no Rugāju novada vidusskolas 8.klašu audzēkņu "ZZ Čempionāta" Rudens klašu dienu uzdevumiem bija iemācīties izprast un apzināties savas emocijas. Mājās rugājieši pārveda arī attiecīgu plakātu, kas atgādinās par iegūtajām zināšanām un saturīgi pavadīto dienu.

Lappusi sagatavoja I.Tušinska

Bibliotēku dzīve

Palīdz orientēties tehnoloģijās

Mūsdienās digitālās tehnoloģijas ir visur, ne tikai skolās vai darbvietās. Prasmes rīkoties ar datoru, planšeti, jaunākās paaudzes viedtālruni, būt digitāli izglītotam - tā ir liela daļa gan no mūsu darba, gan sociālās dzīves, tās ir arī brīvā laika pavadīšanas iespējas sociālajos medijos, datorspēlēs un citviet. Kā un kur to iemācīties jau pieaugušā vecumā? Kā izveidot e-pastu, kā lietot *WhatsApp* un citas aplikācijas telefonos, kā iekļūt *latvija.lv*? Ar šādiem un citiem jautājumiem Balvu Centrālajā bibliotēkā nereti iegriežas ne tikai seniori, bet arī cilvēki, kuri meklē palīdzību šķietami vienkāršos jautājumos.

Balvu Centrālās bibliotēkas Informācijas pakalpojumu punkta un radošās lasītavas vecākā bibliotekāre EVITA ARULE stāsta, ka cilvēki bibliotēkā tiešām iegriežas ar ļoti dažādiem jautājumiem, uz kuriem meklē atbildes. "To vairs nevaram nosaukt tikai par datorapmācību, jo šobrīd mēs līdzīgi kā datoru izmantojam arī viedtālrunus un planšetes. Taču ne visi uzdrošināsies iet uz datorapmācības kursiem un uzdot jautājumu, ja radušās problēmas ar viedtālruni. Tā, piemēram, bibliotēkā iegriežas kāda pensionāre, lai noskaidrotu, kādu pirmo viedtālruni viņai labāk izvēlēties. Nosacījumi: lai nav dārgs, lai var fotografēt, izmantot *WhatsApp* saziņai ar bērniem. Tie ir jautājumi, uz kuriem mūsu klientam jāsniedz atbildes," situāciju iezīmē Evita. Viņa piebilst, ka priecājas, ja klienti atbildes uz līdzīgiem jautājumiem meklē tieši bibliotēkā. "Šajā nedēļā bibliotekāri attālināti piedalījās seminārā "Ievads medijpratībā", kur viena no tēmām bija "Bibliotekārs kā medijpratības mediators". Kā izglītot sabiedrību, palīdzēt apmeklētājiem, kā pareizi sameklēt un iegūt ziņas par konkrētām lietām, notikumiem, jo ne visiem ir šī spēja atrast un analizēt iegūtos datus. Savukārt ir spēja pielietot šīs ierīces, lai iepriekšminēto varētu izdarīt," saka Evita. Viņa ieskicē tēmas, par kurām varētu runāt un mācīt cilvēkus. Tās ir: "Mana digitālā darba vieta", "Dokumentu izstrāde ar MS Word", "Internets un e-pakalpojumi", "Informācijas sūtīšana

Foto - Z.Logina

Palīdz apmeklētājiem. Juris dzīvo uz strādā Norvēģijā, bet dzimtajā pusē iegriežas Balvu Centrālajā bibliotēkā, lai izdrukātu no e-pasta kādu svarīgu dokumentu. Ar padomu Jurim palīdz Evita Arule.

un saņemšana ar e-pastu", "Fotogrāfiju pārsūtīšana uz datoru. Fotogrāfiju apstrāde. Kopiju veidošana" un "Medijpratība". Evita aicina uzdrošināties nākt kaut vai uzrakstīt un sagatavot iesniegumu, pievienot to e-pastā un nosūtīt kādai iestādei. Situācija, kāda ir šobrīd, kad cilvēki klātienē vairs nevar ierasties kādā iestādē, liek mainīties un mācīties strādāt ar citām metodēm, jo saziņa pārsvarā notiek digitālajā vidē. Posms, kad cilvēks ar cilvēku sazinās klātienē, ir noslēdzies, pārsvarā viss notiek elektroniski. Īpaši daudz lūgumu ir palīdzēt izprast bankas pakalpojumus. Telefoniski sazināties ir grūti, jo daudzi ir pārliecinājušies, ka iestādes nevar sazināt vai savienojums, skatot kādai mūzikai, jāgaida ļoti ilgi. "Kāds kungs vēlējas uzzināt, kur ar savu jautājumu var ierasties Valsts ieņēmumu dienestā klātienē, jo pie mums Balvos to nevar izdarīt. Meklējām, kur ir tuvākā vieta, kur šī iestāde pieņem cilvēkus. Izrādās - Rēzeknē, Jupatovkā. Tad nu mēģināju palīdzēt noskaidrot, kā pieteikties rindā un kā tur nokļūt," pastāsta Evita. Viņa saka, ka vēl joprojām ir cilvēki,

kuri nāk izdrukāt savus rēķinus, piemēram, "San-Tex", jo vēlas tos glabāt mājās mapītē šādā formātā. Viņa ievērojusi, ka senioriem patīk fotografēt, apstrādāt bildes, pievienot tās un aizsūtīt konkrētam adresātam. Mācības digitālajās tehnoloģijās Balvu Centrālajā bibliotēkā notiek jau sen, un ik rudenī cilvēki interesējas, kad un kā to varēs darīt arī šoruden. Interesenti ir ne tikai no Balvu, bet arī citiem novadiem.

Apmācības būs individuālas un bez maksas. Individuālas tāpēc, ka katram zināšanu līmenis ir atšķirīgs. Ir cilvēki, kuri visu sāk no nulles, un ir tādi, kuri jau zina un prot orientēties konkrētos jautājumos.

Evita aicina tos, kuriem vajag atbalstu un palīdzību datora un interneta lietošanā, nākt klātienē uz bibliotēku vai zvanīt uz mobilo telefonu 29262063 un pieteikties. "Jāpiesakās rīta pusē, mācīsimies vienu stundu dienā. Pieredze liecina, ka apmācībām jāvelta vismaz četras stundas. Lai jūs nebaida tas, ka viss jaunais ir nezināms un satrauc. Mācīsimies kopā, turklāt var nākt visi, kuriem tas ir aktuāli, ne tikai seniori," aicina Evita Arule.

Tautastērpu stāsti - datu bāzē

Šovasar Balvu reģiona Kultūrvēstures datu bāze kļuva bagātāka - to papildināja 11 tautastērpu stāsti.

Nav noslēpums, ka tautastērps ir nozīmīga un nacionāli savdabīga latviešu kultūras mantojuma sastāvdaļa, kas dažādu tradīciju ietvaros ir nepārtraukti attīstījies. Tas nesaraucami saistīts ar Dziesmu svētku tradīciju, taču arvien pieaug to cilvēku skaits, kuriem tautastērpu gribas iegūt savā īpašumā. Balvu Centrālās bibliotēkas darbinieki centās noskaidrot, cik tautastērpu īpašnieku varētu būt mūsu reģionā.

Lasītavas vadītāja INĀRA BOBROVA stāsta: "Jau iepriekš nedaudz apzinājām cilvēkus, kuriem ir savi tautastērpi un kuri būtu gatavi dalīties ar stāstu. Kā cilvēks nonācis līdz vajadzībai pēc sava tautastērpa, kā izvēlēties meistarus, kuri darinājuši kādu apģērba daļu, varbūt to darinājis pats, kādos gados velk savu tautastērpu. Noorganizējam nelielas fotosesijas dabā un iemūžinājam tautastērpa valkātājus

skaistās fotogrāfijās. Savāktie tautastērpu stāsti un fotogrāfijas parāda katra tērpa unikalitāti, kā arī popularizē meistarus, kuriem ir attiecīgās tautastērpa darināšanas prasmes."

Šoreiz tie ir vienpadsmit stāsti. Kā pirmos bibliotekāri atrada un uzrunāja šo tērpu valkātājus: Daigu Brezinsku, Eduardu Buravecu, Martu Gailumu, Astrīdu Krainais, Lienī Pipuri, Imantu Slišānu, Ivetu Sviklāni, Lilitu Šneperi, Valdu Vancāni, Evitu Zarembu-Krīgeri. Bibliotekāri saka paldies Ivetai Gabrānei un Balvu Novada muzejam par Abrenes tautastērpa stāstu un fotogrāfijām. Tērpus fotogrāfijās iemūžināja bibliotēkas direktore Ruta Cibule. Visus stāstus un fotogrāfijas var skatīt <http://balvurcb.lv/kb/index.php?CategoryID=94>

"Mums ar Rutu laimējās satikt fantastiskus cilvēkus - katru ar savu tautastērpu, katru ar savu stāstu. Gribētos, lai šie stāsti iedvesmo ikvienu, kurš ielūkojas Balvu reģiona Kultūrvēstures datu bāzē," saka Ināra Bobrova.

Rugāju novadā

Viss nepieciešamais - viedajā soliņā "Monna"

Foto - Z.Logina

Rugāju centrā, netālu no autoostas, uzstādīts viedais sols "Monna", kas ir viens no pirmajiem Latvijā. Rugājiem cauri ved Ziemeļlatgales reģionālais velomaršruts Nr. 34 "Rypoļ vasals". Tas ir viens no pirmajiem velomaršrutiem, kas var lepoties ar viedo velosipēdu apkopes punktu tūristiem. Taču tās nebūt nav visas šī gudrā soliņa funkcijas.

Ražotāju mājaslapā teikts, ka "Monna" ir daudzfunkcionāls sols, kas paredzēts gan lauku, gan pilsētu teritorijām. Tā pamatfunkcijas simtprocentīgi nodrošina saules enerģija, un tam nav nepieciešama papildu barošana vai pielāgota infrastruktūra. "Monnai" ir elektrisko velosipēdu uzlādes kontaktligzdas, kas pilnībā darbojas ar saules enerģiju, tāpēc nav nepieciešamības pēc papildus elektrības. Vēl "Monna" viedajos solos ir apvienotas labākās funkcijas - Wi-Fi, viedierīču uzlāde, apgaismojums, sensori, datu vākšana. Cilvēki, piemēram, gaida autobusu, bet konstatē, ka telefons izlādējies. Ko darīt? Risinājums vienkāršs - apsēdies uz viedā soliņa un pielādē!

"Sežot un atpūšoties, šeit var izmantot Wi-Fi internetu savā viedierīcē, ir tikai ar to jāpieslēdzas pie "Monna free Wi-Fi". Viedtālruni var uzlādēt gan pieslēdzoties ar standarta telefona lādētāju, gan izmantojot lādētāju, kas iebūvēts solā (powerbank), ja jūsu telefons atbalsta šādu uzlādes funkciju. "Monna" ļauj uzlādēt elektrovelosipēdus vai elektroskūterus. Viedajam solam ir velosipēdu turētāji, un viedais sols var kalpot arī kā velo apkopes un remonta punkts, jo tam nepieciešamo instrumentu komplekts ir pieejams "Monna" solā, tai skaitā pat kompresors! "Monna" 7 collu displejs ir paredzēts kompresora vadībai. Vienkārši iestatiet displejā nepieciešamo gaisa spiediena daudzumu, pievienojiet gaisa šļūteni riepas vārstam un nospiediet uz displeja pogu 'sākt'. Kad tiek

s a s n i e g t s

pietiekams gaisa spiediens, uzlāde tiks pārtraukta. Prieks, ka šo soliņu novērtējuši arī vietējie jaunieši, - netālu skeitparka lietotāji," demonstrējot soliņa funkcijas, pastāstīja Rugāju novada Uzņēmējdarbības un tūrisma attīstības centra vadītāja Māriete Orniņa.

Foto - Z.Logina

Lappusi sagatavoja Z.Logina

Apsveicam!

Tā bija mīlestība no pirmā acu skatiena!

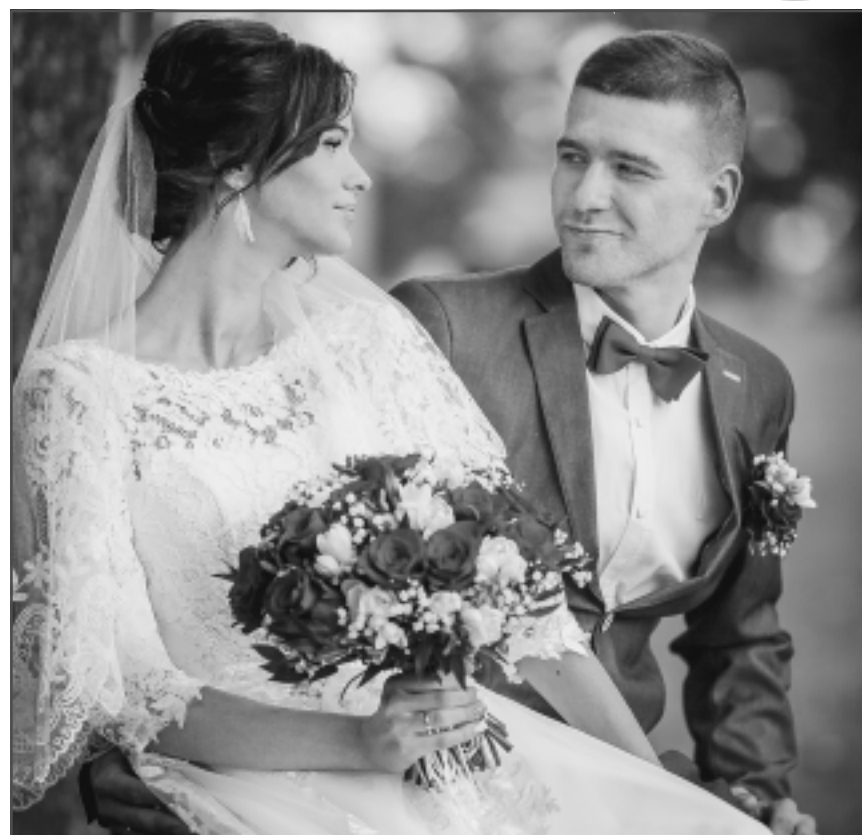

12.septembrī Balvu novada Dzimtsarakstu nodaļā savus likteņus savienoja un viens otram 'jā' vārdu teica vectilzēniete **LAURA ELĪNA MIKELSONE** un briezciemietis **RAIVIS LANGOVSKIS**. Jaunā pāra vedēji, kuri padarīja viņu balto dienu tik īpašu, bija Aivis un Ginta Langovski.

Raivis smaidot teic, ka jūtas pateicīgs savam labam draugam, kurš viņu iepazīstināja ar Lauru. Jau no pirmās tikšanās reizes Raivis zināja un jūta, ka Laura būs viņa – tik ļoti simpātiskā jaunieta uzreiz iepatīkās. Arī pati Laura nenoliedz, ka dzirkstelīte abu starpā parādījās jau pirmajās tikšanās reizēs. "Mums ir daudz kā kopīga, laikam tāpēc viss notika tik ātri - viens otrā iemīlējāmies no pirmā acu skatiena, un jūtu, ka mūsu mīlestība ar katru dienu kļūst arvien spēcīgāka," viņa atzīst.

Atminoties savu kopīgās ģimenes dibināšanas dienu, jaunlaulātie stāsta, ka kāzas bija ļoti jaukas un pašiem patika pilnīgi viss. Pēc svinīgās ceremonijas novada dzimtsarakstu nodaļā Laura un Raivis devās pie Balvu ezera, kur gan viņiem pašiem, gan kāzu viesiem bija jātiek galā ar dažādiem vedēju sarūpētajiem uzdevumiem. Protams, neizpalika arī atslēdzīņas piekāršana pie Balupes tilta margām. Savukārt kāzu mielasta galds bija klāts svinību vietā – viesu namā "Balkanu kalni". Jaunlaulātie priecīgi secina, - kāzu diena tieši tāda, kādu to bija iecerējuši. Protams, saistībā ar valsti un pasauli pārņēmušo Covid vīrusu, vienubrīd pārņēma bažas un satraukums, ja nu valsts uzliek kādus stingrākus ierobežojumus, bet, par laimi, tā nenotika. Arī laikapstākļi kāzu dienā bija ideāli, tāpēc gan Laura ar Raivi, gan viņu viesi varēja izbaudīt dienu, kā bija iepļānots. Turklāt nekas no tā visa nebūtu noticis bez jaunā pāra vecāku un vedēju līdzdalības – tieši viņi bija tie, kuri palīdzēja saplānot šos svētkus tik jaukus un izdevušos.

Pēc kāzām jaunā ģimene dzīvo Balvos un turpina savas ierastās gaitas - Raivis strādā Gulbenē, savukārt Lauras pārziņā ir ģimenes pavarda uzturēšana. Lai arī kopš kāzām pagājis vien neliels laika sprādis, viņi abi atzīst, ka pie saviem laulību gredzeniem jau pieraduši. Sajūtas būt ģimenei ir lieliskas!

Mīlestībai šķēršļu nav

19.septembrī Balvu evaņģēliski luteriskajā baznīcā gredzenus mija un viens otram solījās būt kopā gan priekos, gan bēdās balvenieši **KRISTĪNE TARĻECKA** un **AINIS APINIS**. Jauno pāri dzīvē ievadīja Solvita un Aivars Avotiņi.

Jaunlaulātie stāsta, ka viņu baltā diena izvērtās pat labāka, nekā bija domāts. Skaisto līgavu pie altāra, kur viņu gaidīja topošais vīrs un mācītājs Mārtiņš Vaickovskis, veda Kristīnes tētis Vilis Viksna. Pirmie tosti, sveikšana un laba vēlējumi notika Balvu Novada muzejā, savukārt kāzu mielasts bija klāts Rugāju viesu namā "Rūķīši". "Mūsu dienas spilgtākie brīži bija ceremonija baznīcā, jautrība muzejā, superīgie pārbraucieni limuzīnā, miljons vērtie kāzu viesi un, protams, pirmā kāzu deja pie dziesmas "Mīlestība ir dzīve, un pamazām iet uz priekšu". Par to, ka garlaicīgi nebija nevienam, liecina fakts, ka visi lustējās līdz pat 6 rītā un daži viesi vispār neaizgāja gulēt (prieks, ka viesu namam jumts nav *nonests*). Arī paši ne mirkli nedomājām par sēdēšanu. Centāmies sev un visiem, kuri mūsu dienā bija kopā ar mums. Būdami jaunlaulātie, tikām pagulēt vien divas stundas, jo nepacietīgi gaidījām savu dāvanu – lidojumu ar gaisa balonu," par savu skaisto dienu stāsta Kristīne un Ainis.

Jautāti par Covid vīrusu, kas daudziem pāriem šogad izjauca kāzu plānus, jaunlaulātie teic, - Covid? Kāds vēl Covid? Ne domas, ne runas par ko tādu. Mīlestībai ne šādi, ne kādi tamlīdzīgi burtu salikumi nepastāv.

Vairums jaunlaulāto kāzu ceļojumos dodas uz Turciju, Spāniju vai Maltu, bet Kristīne un Ainis nolēmuši vispirms ceļot uz Āfriku un tad, piemēram, uz Spāniju. "Pēc kāzām 3.oktobrī dodamies projām uz ārzemēm. Visa ģimene pilnā sastāvā! Mēs ar Aini, meita Karolīna un skolotāja. Uzskatām un domas joprojām nemainām – ja aizbrauc, tad visa ģimene. Ainis ar Zviedriju un Norvēģiju "darba

attiecībās" ir jau daudzus gadus. Abi strādājam vienā darbā, vienā jomā. Šobrīd lieliem solījām ejam uz priekšu kādā apjomīgā projektā. Mums tas nav tikai projekts, bet ieguldīts milzīgs darbs, kas nes augļus. To redzot, ik dienu pārņem prieks un gandarījums, ka uzņēmāmies to darīt. Nākamgad plānojam pabeigt visus savus projektus un

atsākt dzīvi Latvijā, nevis tikai ciemoties šeit. Kopš brīža, kad kļuvām par sievu un vīru, nav pagājis pat mēnesis, bet jau tagad varam teikt, ka sajūtas, kad uzvilkmām pirkstā viens otram gredzenus, ir pacilājošas. Gredzeni mums ir mīlestības un vienotības simbols, un paši tā arī jūtamies – mīlēti un vienoti," teic jaunā sieva Kristīne.

Jaundzimušie

11.septembrī pulksten 22.54 piedzima meitenīte. Svars - 3,850kg, garums 55cm. Meitenītes mamma Sandra Berķe dzīvo Balvos.

15.septembrī pulksten 9.31 piedzima meitenīte. Svars - 3,155kg, garums 50cm. Meitenītes mamma Evita Silajāne dzīvo Gulbenes novada Stradu pagastā.

15.septembrī pulksten 9.57 piedzima meitenīte. Svars - 3,880kg, garums 55cm. Meitenītes mamma Monta Incenberga dzīvo Alūksnē.

17.septembrī pulksten 16.00 piedzima meitenīte. Svars - 2,820kg, garums 54cm. Meitenītes mamma Kristīne Stepanova dzīvo Alūksnē.

20.septembrī pulksten 7.54 piedzima puika. Svars - 4,920kg, garums 57cm. Puisēna mamma Sintija Ločmele dzīvo Balvu novada Briezuciema pagastā.

24.septembrī pulksten 16.54 piedzima puika. Svars - 4,070kg, garums 58cm. Puisēna mamma Sintija Circene dzīvo Viļakas novada Žiguru pagastā.

Vai modernais policijas auto bijis arī mūspusē?

Nepilna gada laikā – septiņi tūkstoši pārkāpēju

Pagājušā gada oktobrī darbu Valsts policijā uzsāka automašīna, kas aprīkota ar 360 grādu kameru sistēmu. Valsts policija informē, ka no pagājušā gada 21.oktobra līdz šī gada 30.jūnijam fiksēti aptuveni 7000 autovadītāji, kuri pārkāpuši dažādus ceļu satiksmes noteikumus. Turklāt pārkāpēju skaits turpina palielināties.

“Ar automašīnu, kas aprīkota ar 360 grādu kameru sistēmu, ir piekerti 4600 autovadītāji, kuri braukuši ar spēkratu, kuram nav iegādāta Obligātā civiltiesiskā transportlīdzekļu apdrošināšana (OCTA) vai spēkratam nav bijusi derīga tehniskā apskate. Jāuzsver, ka šī kameru sistēma automātiski nolasa valsts reģistrācijas numura zīmes un atpazīst, vai spēkratam ir iegādāta OCTA un tas pārvietojas satiksmē ar derīgu tehnisko apskati. Tāpat šajā periodā par dažādu citu ceļu satiksmes noteikumu neievērošanu ir fiksēti 2400 autovadītāji, kuri,

piemēram, braukšanas laikā ir izmantojuši telefonu, nav ievērojuši luksofora aizliedzošo signālu vai papildsekcijas signālu, braukuši pa sabiedriskā transporta joslu, nogriezušies pretēji braukšanas virzienam tam neparedzētā vietā, nav rādījuši pagriezienus vai arī nav pārreģistrējuši transportlīdzekli noteiktā kārtībā,” informē Valsts policija.

Jāpiebilst, ka no šī gada 1.jūlija ir izmaiņas soda apmērā par braukšanu bez OCTA, ja pārkāpumu fiksē ar tehnisko līdzekli, piemēram, ar stacionāro vai pārvietojamo radaru, vai 360 grādu kameru sistēmu. Valsts policija informē, ka par braukšanu ar vieglo automašīnu, kurai nav iegādāta OCTA un ja to fiksē tehniskais līdzeklis, ir paredzēts 350 eiro liels naudas sods. Savukārt, ja satiksmē bez iegādātas OCTA piedalās kravas automobilis vai autobuss, kura pilna masa pārsniedz 12 tonnas, tiek piemērots 400 eiro liels naudas sods. Pārējie soda mēri, ko piemēro par pārkāpumiem, kurus fiksē ar tehniskajiem līdzekļiem, paliek nemainīgi.

Autovadītāj – esi uzmanīgs un atbildīgs!

Foto – Valsts policija

Foto – Valsts policija

Oficiālu informāciju nesniedz. Kā laikraksts “Vaduguns” noskaidroja Valsts policijas Balvu iecirknī, informācija, vai kopš pagājušā gada oktobra automašīna ar 360 grādu kameru sistēmu bija ieradies savus pienākumus pildīt arī mūspusē, oficiāli netiek sniegta. “Līdz ar to nevaram neko apstiprināt. Jebkurā gadījumā autovadītājiem jābūt uzmanīgiem un atbildīgiem,” aicina Valsts policijas Balvu iecirkņa darbinieki. Lai vai kā, likumsargi informē, ka arī turpmāk Valsts policijas Satiksmes drošības pārvalde regulāri visā Latvijas teritorijā veiks ceļu satiksmes dalībnieku kontroli ar šādu automašīnu, lai uzlabotu autovadītāju braukšanas kultūru un ceļu satiksmes drošību. Līdz ar to nav izslēgts, ka šī automašīna kādā no dienām būs arī bijušajā Balvu rajonā. Savukārt attēlos redzama Valsts policijas pagājušā gada oktobrī Rīgā prezentētā ar 360 grādu kameru aprīkotā netrafarētā policijas automašīna, kas, neapsturot transportlīdzekli, spēj konstatēt dažādus autovadītāju pieļautos pārkāpumus. Kā tolaik medijiem pastāstīja Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes priekšnieks Artis Velšs, konkrētā attēlā redzamā automašīna ir aprīkota ar četrām kamerām. Savukārt mikroautobuss izvēlēts, jo tas ir augstāks par vieglajiem auto, kā rezultātā arī kameras redzamība ir labāka. Vienlaikus A.Veļšs uzsver, ka sistēma nav stacionāra un kameras *busīnam* ir piestiprinātas ar vienkāršiem stiprinājumiem. Tas nozīmē, ka nepieciešamības gadījumā kameras var pārvietot uz jebkuru citu policijas transportu. Pērn viņš arī informēja, ka kopumā valdība atbalstījusi trīs šādu transportlīdzekļu iegādi.

Informē robežsardze

Robežsargu norikojumu sacensības

1.oktobrī Valsts robežsardzes koledžā notika jau 18 gadus tradicionāli rīkotās robežsargu norikojumu sacensības. To mērķis ir pilnveidot un nostiprināt robežsargu profesionālās zināšanas un praktiskās iemaņas, veicot robežkontroli un imigrācijas kontroli.

Sacensībās piedalījās Valsts robežsardzes teritoriālo pārvalžu komandas, tajā skaitā Viļakas pārvaldes robežsargi, kā arī Valsts robežsardzes koledžas komanda, kura startēja ārpus kopējā vērtējuma. Katra komanda sastāvēja no trīs robežsargiem – viena virsnieka un diviem inspektoriem. Savukārt Valsts robežsardzes koledžas komandas sastāvā startēja trīs Valsts robežsardzes koledžas Profesionālās izglītības dienesta kadeti. Sacensību laikā komandas veica dažādus uzdevumus deviņos kontrolpunktos, kur par katru pareizi izpildīto darbību ieguva punktus. Atkarībā no uzrādītajiem rezultātiem komanda ieguva noteiktu vietu attiecīgajā kontrolpunktā. Komandas veica imitētu ārzemnieku aizturēšanu, robežu šķērsojošo personu atpazīšanu un dokumentu pārbaudi, transportlīdzekļa un tajā esošo personu un viņu mantu radiometrisko kontroli, šaušanas vingrinājumus, bīstamas personas aizturēšanu, kā arī komandām tika pārbaudīta fiziskā sagatavotība un angļu valodas zināšanas. Tradicionāli uz sacensībām tika aicināti Rēzeknes valsts poļu ģimnāzijas vispārējās izglītības profesionāli orientētā virziena programmas “Valsts robežas drošība” skolēni. 12.klases skolēni vēroja sacensību norisi, savukārt 10.klases skolēni devās pārgājienā gar mācību robežu Valsts robežsardzes koledžas Taktiskās un profesionālās apmācības centrā, lai iepazītu realitāti pietuvinātu Latvijas, Lietuvas, Igaunijas, Krievijas un Baltkrievijas robežu.

Sacensībās godalgoto 1.vietu izcīnīja Ludzas pārvaldes komanda, 2.vietu – Daugavpils pārvalde, bet 3.vietu – Aviācijas pārvalde. Viļakas pārvaldes komanda ieguva 6.vietu.

Informē ugunsdzēsēji

Noplūst ķīmiska viela

1.oktobrī pulksten 22.31 Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests (VUGD) saņēma izsaukumu uz Balvu novadu, kur no mucām, kas atradās kravas automašīnas piekabē, bija notikusi 200 litru ķīmiskas vielas noplūde. To pirms VUGD ierašanās novērsa kravas īpašnieks. Pulksten 00.42 šis gadījums tika likvidēts.

Deg koks

3.oktobrī pulksten 12.14 VUGD saņēma izsaukumu uz 1.Steķintavas līniju (mazdārziņi – aut.pieb.) Balvos, kur dega koks 3m² platībā. Pulksten 14.06 ugunsgrēku likvidēja.

Re, kā!

“STOP!” uz Semenovas ceļa

Aizvadītās nedēļas nogalē kāds iedzīvotājs sociālajā tīklā “Facebook” nopublicēja bildi, kurā uz ceļa pirms Viļakas novada Medņevas pagasta Semenovas ciema redzami divi uzraksti “STOP”. Ar ierakstu dalījies vairāki desmiti sociālā tīkla lietotāji.

“VAS “Latvijas Valsts ceļi”! Re, kā vietējie iedzīvotāji rūpējas par savu un citu ceļu satiksmes dalībnieku transportlīdzekļu veselību! Varbūt vajadzētu salabot ceļu Viļakas novada Semenovas ciemā!” raksta fotogrāfijas autors.

Laikraksts “Vaduguns” sazinājās ar Medņevas pagasta pārvaldes vadītāju JURI PRANCĀNU. Viņš pastāstīja, ka veikt šādu uzrakstu uz valsts autoceļa bija jauniešu iniciatīva. “Attēlā redzamajā vietā apmēram piecu metru platumā asfaltā ir neliels pacēlums, jo apakšā ir caurteka. Sazinājos ar “Latvijas Valsts ceļiem”. Iespējams, pirms šīs vietas tika uzlikta attiecīga ceļa zīme. Tajā pašā laikā vēlos uzsvert, ka vienmēr jau ir vēlme, lai būtu labi, tomēr šajā vietā pirms Semenovas uz ceļa nekā traģiska nav. Daudzviet citur Latvijā, salīdzinot ar konkrēto ceļa posmu pirms Semenovas, autoceļi ir krietni sliktākā stāvoklī. Tāpat arī jāpiebilst, ka pacēlums asfaltā atrodas apmēram 20 metrus pirms apdzīvotās vietas

“Semenova”, kur jābrauc ne ātrāk par 50 km/h. Tādēļ jau pirms Semenovas autovadītājiem būtu jāsamazina ātrums, tomēr ir cilvēki, kuri vēlas pabraukt ātrāk. Līdz ar to tie autovadītāji, kuri brauc ātrāk, nelielo tramplīnu uz asfalta izjūt vairāk. Jebkurā gadījumā aicinu cilvēkus būt saprotošus. Nav pieļaujama arī ceļu infrastruktūras bojāšana un zīmējumu veikšana, krāsošana uz autoceļiem,” uzsver Medņevas pagasta pārvaldes vadītājs.

Veidosim avīzi kopā!

Aicinām laikraksta “Vaduguns” redakcijai iesūtīt fotogrāfijas un jebkāda veida citu interesantu, neierastu un lasītājiem saistošu informāciju, ko ikdienā pamanāt mūspuses novados, pilsētās, ielās, uz autoceļiem un citviet. To publicēs avīzes rubrikās “Re, kā!” vai “Lasītājs pamanīja” un pēc nepieciešamības lūgšim arī atbildīgo cilvēku, amatpersonu skaidrojumu un viedokli.

Informāciju sūtiet uz e-pastiem: vaduguns@apollo.lv, locmelis.arturs@gmail.com vai zvanot uz tel.nr 26665086.

Foto - no personīgā arhīva

